

Posudek dizertační práce

Eocrinoidní ostnokožci ze středního kambria barrandienské oblasti

Mgr. Martiny Nohejlové

Dizertace má standardní sestavu. Je tvořena pěti publikovanými či do tisku přijatými rukopisy zaměřenými na ostnokožce, přednostně eokrinoidy. U těchto rukopisů je autorka třikrát prvním autorem, jednou druhým a jednou čtvrtým. Z těchto článků je jediný věnován jiné skupině kambriických ostnokožců, ale se zřejmým vztahem ke studované problematice. Tato část textu byla recenzována předními odborníky ve svém oboru a jeví se jako naprosto bezproblémová.

Těmto pěti kapitolám přechází shrnující text dizertace na 38 stranách. V tomto textu je nastíněna geologie studovaného území, popsány cíle a metody výzkumu, shrnuty poznatky o eokrinoidech a je uveden přehled do současnosti známých českých druhů eokrinoidů. K této části nemám žádnou podstatnou výhradu, ale mám větší počet drobných poznámek, které snad autorce pomohou v další odborné práci.

Z formálních (a částečně věcných) nedostatků bych zmínil množství překlepů (přesmyček: inetambularální, obalsti, startegii), na str. 23 má být Murero (ne Muero), tečky za písmenem před pomlčkou (?), *Felabakacystites* místo *Felbabkacystis* a sem-tam i některé další. Autorka používá pojmy brachiopodi, crinoidi i tam, kde lze použít ustálené české pojmy ramenonožci a lilijice. Z věcných připomínek bych zmínil spíše přítomnost rodu *Brahimorthis* místo *Bohemiella* v jineckém kambriu (str. 9). Když už autorka cituje zdroje informací (str. 9), tak by to mělo být vztaženo ke zdrojům primárním či opravdu zásadním (např. Barrande, Šnajdr) a nikoliv zdrojům, které kompilují starší data. Toto je možná trochu diskutabilní, ale za zmínku stojí i to, že jehlice hub z kambria byly vlastně poprvé popsány v roce 2013 (Mergl & Fatka 2013) a tento zdroj citován není.

Z prací, úvodu i postojů vyjádřených v autorčině poděkování je jasně patrné, že autorka (1.) zvládla metodiku samostatné vědecké práce na velmi dobré mezinárodní úrovni, ale (2.) si je také vědoma, že je teprve na počátku své vědecké dráhy a že bez podpory vědecké oborové komunity a školitele by se nikdy nedostala tam, kde je. Ne všichni doktorandi si toto uvědomovali a uvědomují, a proto i toto považuji za klad předložené dizertace. Na druhou stranu bych podotkl, že autorce by jistě prospělo, aby své oborové znalosti rozšířila i na další skupiny ostnokožců a snad i jiných skupin paleozoických bezobratlých. Eokrinoidi jsou možná krásnou skupinou, ale asi to není nosné celoživotní téma. Autorce bych také doporučil, aby kultivovala i český jazyk, byť to není jazyk současné paleontologie.

Mohu-li srovnat předloženou dizertaci se zahraničními dizertacemi, které jsem mohl hodnotit či je prostudovat, práce Mgr. Martiny Nohejlové je na srovnatelné úrovni. Splňuje všechny světové standardy pro obhájení. Autorka eokrinoidy zpracovala kvalitně, její práce již mají a či budou mít mezinárodní dopad. Autorka prokázala schopnost samostatné vědecké práce a je slibnou nadějí pro studium paleozoických ostnokožců u nás.

Závěr: Práci splňuje všechny podmínky a doporučuji ji k obhajobě bez jakýchkoliv pochybností.

V Plzni, 15. 9. 2017

prof. RNDr. Michal Mergl, CSc.

Západočeská Univerzita v Plzni